

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

Den 18. november 2010

FVM 820

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2011 og 2012
- Politisk enighed
KOM (2010) 545
Side 3

2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2011
- Information fra Kommissionen og udveksling af synspunkter
KOM-dokument foreligger ikke
Side 6

3. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremtidens fælles landbrugspolitik hen imod 2020: Imødekomme fremtidens udfordringer vedrørende fødevarer, naturressourcer og territorier
- Præsentation og udveksling af synspunkter
KOM (2010) 672
Side 10

4. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen i henhold til artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009
- Præsentation
KOM (2010) 665
Side 15

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om TSE køreplan 2 Strategidokument om transmissible spongiforme encephalopatiser (TSE) i 2010 – 2015
- Tidlig forelæggelse
KOM (2010) 384
Side 17

6. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om det tilrådelige i og muligheden for at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om, at EFSA skal kunne opkræve gebyrer
- *Præsentation og udveksling af synspunkter*
KOM (2010) 496
Side 24

7. Rådskonklusioner om velfærd for katte og hunde
- *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke
Side 28

8. Forslag til Rådets afgørelse om afvisning af at optage 1,3-dichlorpropen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF
- *Vedtagelse*
KOM(2010) 444
Side 28

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 29.-30. november 2010

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2011 og 2012 KOM (2010) 545

Nyt notat.

Resumé

Forslaget vedrører fastsættelse af TAC og kvoter for dybhavsbestande i 2011 og 2012. Forslaget indebærer, for en række bestande, reduktion i fiskerimulighederne som følge af den biologiske rådgivning. For bestandene af dybhavshajer og orange savbug omfatter forslaget en videreførelse af den TAC på 0 tons, som blev indført i 2010.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2010) 545 endelig af 6. oktober 2010 fremsendt et forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2011 og 2012. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 8. oktober 2010.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 med henblik på politisk enighed.

Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering at nærhedsprincippet ikke finder anvendelse, idet forslaget falder ind under EU's enekompetence. Idet der er tale om et led i gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, er regeringen enig heri

Formål og indhold

Kommissionens forslag indeholder TAC og kvoter for visse dybhavsbestande i 2011 og 2012. Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) peger på, at de fleste dybhavsbestande ikke udnyttes på et bæredygtigt niveau, og at der derfor er behov for en yderligere reduktion i fiskeriindsatsen og fangstmulighederne. For dybhavshajer rådgives det, at fiskeriet fortsat skal holdes lukket, idet bestandene er overfiskede og nær kollaps.

Kommissionen anfører, at de foreliggende oplysninger om dybhavsbestande ikke tillader en fuldstændig videnskabelig vurdering af bestandenes tilstand, hverken med hensyn til bestandenes størrelse eller fiskeridødeligheden. Der er ifølge Kommissionen flere grunde til manglende fremskridt på området. De pågældende arter lever ofte meget længe og vokser langsomt. Kommissionen bemærker, at princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) ikke umiddelbart kan anvendes

på dybhavsbestande, da der således ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om bestandenes størrelse og aldersfordeling. Med en forsigtig tilgang til fiskeriforvaltningen i den nuværende situation, vil det dog eventuelt være muligt at udvikle forvaltningen, så princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte på sigt kan anvendes, når der foreligger flere oplysninger. Overordnet er målet at dirigere udnyttelsen i retning af højere udbytter på lang sigt og begrænse virkningen på økosystemet og fødekæden som følge af en pludselig nedgang i visse fiskebestande.

Forslaget indeholder ændringer af nogle af forvaltningsområderne for skolæst og byrkelange. Ændringsforslagene er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning om at afstemme forvaltningsområderne med de områder, som ICES rådgiver i henhold til, så forvaltningsbeslutningerne bedre afspejler den videnskabelige rådgivning.

For bestandene af dybhavshajer og orange savbug omfatter forslaget en videreførelse af den TAC på 0 tons, som blev indført i 2010. For bestandene af dybhavshajer gælder, at yderligere fire arter er tilføjet listen på i alt 17 hajarter, som er omfattet af forslaget om 0 TAC for 2011 og 2012.

Af nedenstående tabel fremgår Kommissionens forslag for TAC/kvoter for dybhavsbestande for 2011 og 2012:

Arter	ICES zoner	TAC 2010	Kommissionens forslag for 2011 TAC	Kommissionens forslag for 2012 TAC
Dybhavshajer	V, VI, VII, VIII, IX	0	0	0
Dybhavshajer	X	0	10	0
Dybhavshajer og <i>Deania histricosa</i> og <i>Deania profundorum</i>	XII	0	0	0
Sort sabelfisk	I, II, III, IV	12	12	9
Sort sabelfisk	V, VI, VII, XII	2.547	2.165	2.000
Sort sabelfisk	VIII, IX, X	3.348	3.348	3.348
Sort sabelfisk	CECAF 34.1.2.	4.285	3.643	3.643
Berycider	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII, XIV	328	309	309
Skolæst ¹	I, II, IV, Va	17	15	13
Skolæst ²	III	850	850	850
Skolæst	Vb, VI, VII, XIIb	4.600 ³	6.951	6.000
Skolæst	VIII, IX, X, XIIa, XIIc, XIV	6.114 ⁴	293	253
Orange savbug	VI	0	0	0
Orange savbug	VII	0	0	0
Orange savbug	I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XI, XII, XIV	0	0	0
Byrkelange ⁵	II, IV	56	56	56
Byrkelange ⁶	III	11	4	3

¹ Dansk kvote: 2010: 2 tons, 2011: 2 tons og 2012: 1 ton.

² Dansk kvote: 2010, 2011 og 2012: 804 tons.

³ Forvaltningsområde i 2010: Vb, VI, VII

⁴ Forvaltningsområde i 2010: VIII, IX, X, XII, XIV

⁵ Dansk kvote: 2010, 2011 og 2012: 4 tons.

⁶ Dansk kvote: 2010, 2011: 4 tons og 2012: 3 tons.

Arter	ICES zoner	TAC 2010	Kommissionens forslag for 2011 TAC	Kommissionens forslag for 2012 TAC
Spidstandet blanksten	VI, VII, VIII	215	215	215
Spidstandet blanksten	IX	780	780	780
Spidstandet blanksten	X	1.136	1.136	1.136
Skælbrosme	I, II, III, IV	31	27	23
Skælbrosme	V, VI, VII	2.028	2.028	2.028
Skælbrosme	VIII, IX	267	267	267
Skælbrosme	X, XII	54	46	40

Disse TAC'er er fordelt på medlemsstater. Danske fartøjer er ikke involveret i direkte dybhavsfiskeri omfattet af forslaget.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget forventes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af færre fiskerimuligheder for dybhavsbestande for danske fiskere, idet danske fartøjer ikke er involveret i direkte dybhavsfiskeri omfattet af forslaget. Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

Høring

Sagen har været forelagt §5-udvalget (fiskeri) i forbindelse med møde i udvalget den 15. november 2010.

Greenpeace og WWF fandt, at Kommissionens forslag ikke var tilstrækkeligt ambitiøst og ikke i tilstrækkelig grad indeholdt foranstaltninger til beskyttelse af andre dybhavsarter end dem, som er omfattet af forslaget.

Danmarks Fiskeriforening bemærkede, at fastsættelse af en TAC på 0 for blandt andet dybhavshajer vil medføre øget discard i forbindelse med uundgåelige bifangster.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for forslaget.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

En række medlemsstater finder, at forslaget indebærer for store reduktioner i fiskerimulighederne, som vil medføre en forøgelse af discard, når der er tale om uundgåelige bifangster.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2011

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 8. oktober 2010.

Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 for at identificere og drøfte væsentlige emner i de forestående konsultationer med Norge om fastlæggelse af fiskerimuligheder for 2011.

Baggrund

Fiskerisamarbejdet mellem EU og Norge er baseret på en rammeaftale, og parterne har siden 1978 indgået to årlige kvote-aftaler ("protokoller") for fiskeriet på fælles bestande i Nordsøen og i Skagerrak. Der er tale om aftaler, som sikrer en fælles forvaltning af de vigtigste fælles bestande i de to farvande. Derudover sker der en afbalanceret udveksling af kvoter for en række eksklusive bestande i farvandene vest for de britiske øer, i Nordsøen, ved Grønland samt i Barentshavet.

Første runde af konsultationerne mellem EU og Norge finder sted den 15.-19. november 2010 i Bruxelles, mens anden runde er fastsat til den 29. november-3. december 2010 i Bergen.

Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 med henblik på udveksling af synspunkter. Det forventes, at Kommissionen vil orientere om status for forhandlingerne efter første runde.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet konsultationerne er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Aftalen mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af en række vigtige fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak, herunder torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel. EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC (den samlede tilladte fangstmængde) for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle. Der er for torsk, sild, kuller og sej aftalt langsigtede forvaltningsplaner, der løbende tilpasses.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen såsom blåhvilling, havtaske, jomfruhummer, rejer og tobis, samt arktisk torsk, rødfisk, arktisk sej og kuller i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale forhandlinger mellem EU, Norge, Island og Færøerne om forvaltningen af blåhvilling og makrel.

Af de fællesforvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske og jomfruhummer i norsk farvand, hvor Danmark har tæt på 100 % af EU's kvote.

Det Internationale Havforskningsråd (ICES) giver for 2011 ikke som i tidligere år én rådgivning, men præsenterer rådgivningen ud fra forsigtighedsprincippet, forvaltningsplaner og maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i en uprioriteret rækkefølge. Denne ændring skyldes til dels, at ICES er begyndt at rådgive ud fra princippet om MSY. De tre rådgivninger er dog ikke givet for samtlige bestande.

I nedenstående oversigt redegøres der for rådgivningen for den enkelte bestand på grundlag af forvaltningsplaner. Hvor der ikke foreligger forvaltningsplaner, redegøres der for ICES' rådgivning samt for Kommissionens politikerklæring, hvor det er relevant. Kommissionens politikerklæring indebærer for visse bestande en højere TAC end den der følger af ICES' rådgivning, for andre bestande en lavere TAC.

Oversigt over den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/ Kattegat i 2011:

Art	Rådgivning	TAC i 2010 (i tons)	DK andel af EU's kvote
Torsk i Nordsøen og Skagerrak	<u>32.200 tons</u> ⁷ Bestanden er lille men i svag stigning, rekrutteringen ringe, og fiskeridødeligheden steg fra 2007 til 2009. ICES har godkendt forvaltningsplanen, i henhold til hvilken TAC vil skulle reduceres med 20 % til 32.200 tons.	33.552 i Nordsøen og 4.793 i Skagerrak	20 % i Nordsøen og 83 % i Skagerrak
Kuller i Nordsøen og Skagerrak	<u>36.000 tons</u> Bestanden er forsat inden for sikre biologiske grænser. I henhold til forvaltningsplanen giver det en TAC i 2011 på 36 000 tons, svarende til en reduktion på 5 %.	37.995	7 % i Nordsøen og 84 % i Skagerrak
Mørksej i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat	<u>93.600 tons</u> Bestanden er indenfor sikre biologiske grænser. Ved at følge forvaltningsplanen, der er godkendt af ICES, reduceres TAC'en for 2011 med 13 % til 93.600 tons.	107.044	9 %
Hvilling i Nordsøen	<u>12.700 tons</u> ⁸ Bestanden af hvilling er gået voldsomt tilbage i gennem de sidste 25 år, men gydebio-massen er steget svagt siden 2007. ICES rådgiver i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, at TAC'en kan fastsættes til 12.700 tons. I henhold til Kommissionens politikerklæring kan TAC'en fastsættes til hhv. 11.000 tons i Nordsøen og 3.600 tons i den østlige del af Den Engelske Kanal (-15 %).	15.173	13 %
Hvilling i Skagerrak / Kattegat	Ingen rådgivning.	1.050	90 %

⁷ ICES anbefaling omfatter også den østlige del af Den Engelske Kanal, ICES-område VIId, hvorfor rådgivningen for 2011 i absolutte tal ikke direkte kan sammenlignes med TAC i 2010.

⁸ Rådgivningen omfatter både Nordsøen og den østlige del af Den Engelske Kanal (ICES-område VIId), hvorfor rådgivningen for 2011 i absolutte tal ikke direkte kan sammenlignes med TAC i 2010.

Art	Rådgivning	TAC i 2010 (i tons)	DK andel af EU's kvote
Rødspætte i Nordsøen	<u>144.400 / 64.200 tons</u> Bestanden er i klar fremgang, og gydebiomassen i 2011 er estimeret til at være den højeste i mere end halvtreds år. ICES rådgiver, at TAC'en i henhold til forsigtighedsprincippet kan fastsættes til 144.400 tons, og at TAC'en i henhold til princippet om overgang til maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) kan fastsættes til 64.200 tons. EU vedtog i 2007 en forvaltningsplan, som dog ikke er endeligt godkendt af ICES som værende i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og ICES vælger derfor ikke at rådgive efter den. Hvis den blev anvendt, har ICES beregnet TAC'en til 73.400 tons (+ 15 %).	63.825	20 %
Rødspætte i Skagerrak	<u>8.000 tons⁹</u> Der er usikkerhed om bestanden. For 2011 rådgiver ICES i henhold til forsigtighedsprincippet og til princippet om overgang til MSY, at landinger ikke må overstige gennemsnittet (8.000 tons) af de sidste tre års landinger. Sidste år var rådgivningen en uændret TAC (9.400 tons). I henhold til Kommissionens politikerklæring kan TAC'en fastsættes til samlet 9.935 tons for Skagerrak-Kattegat.	9.350	79 %
Makrel i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat	<u>592.000 - 646.000 tons</u> ICES rådgiver at fastsætte TAC'en på mellem 592.000 og 646.000 tons for hele makrellens udbredelsesområde i overensstemmelse med forvaltningsplanen. En andel af denne vil blive tildelt Nordsøen.	60.446	57 % (minimum)
Rejer i Skagerrak	Rådgivning kommer i ultimo november 2010.	9.800	65 %
Sild i Nordsøen	<u>188.900 tons / 16.200 tons</u> Rekrutteringen har været lille siden 2002. Dette års estimat af 2006 årgangen er dog væsentlig højere end tidligere vurderet, så bestanden er blevet opskrevet. Med anvendelse af forvaltningsplanen fra 2009 med et loft på max. 15 % TAC stigning, rådgiver ICES en TAC på 188.900 tons for flåde A (konsum) og 16.200 tons for flåde B (bifangst).	164.300 (konsum) 13.587 (bifangst)	Variabel andel af konsumkvoten og 96 % af bifangstkvoten
Sild i Skagerrak / Kattegat	<u>36.000 tons (inkl. bifangster)</u> Sildefiskeriet i Skagerrak / Kattegat udgøres dels af sild fra den vestlige Østersø og dels af sild fra Nordsøen. ICES rådgiver for området i henhold til princippet om overgang til maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY), at TAC'en kan fastsættes til 29.300 tons for flåde C (konsum) og 6.700 tons for flåde D (bifangst). I henhold til Kommissionens politikerklæring kan TAC fastsættes til 23.400 tons for flåde C og 5.300 tons for flåde D (-30 %)	33.855 (konsum) 7.515 (bifangst)	48 % af konsumkvoten og 85 % af bifangstkvoten.
Brisling i Skagerrak / Kattegat	Ingen rådgivning.	52.000	72 %

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

⁹ Rådgivningen omfatter både Skagerrak og Kattegat.

Konsekvenser

Sagen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danske fiskere fanger en betydelig del af de danske EU-kvoter i norsk zone. Aftalen med Norge er den fiskeriaftale, der har størst betydning for dansk fiskeri. Væsentlige ændringer i fangstmulighederne vil naturligvis have betydning for fiskerierhvervets økonomi.

Høring

Sagen har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri) i forbindelse med møder i udvalget den 6. oktober og den 15. november 2010.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation anførte, at TAC'en for Nordsøsild burde stige med 15 % i 2010 og 15 % i 2011, hvilket svarer til en TAC for konsumflåden på 226.148 tons i 2011 på grundlag af den biologiske rådgivning for 2011. Danmarks Fiskeriforening og Danish Seafood Association støttede Danmarks Pelagiske Producentorganisationens bemærkninger.

Danmarks Fiskeriforening understregede vigtigheden af at fastlægge en ny forvaltningsmodel for tobis. Endvidere fandt foreningen det vigtigt, at kvotefleksibilitet blev udbredt til flere arter, idet det ville indebære en smidighed i kvoteforvaltningen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for en drøftelse i Rådet om retningslinjer for EU's forhandlingsposition forud for forhandlingerne med Norge.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

De berørte medlemsstater forventes under drøftelsen at tilkendegive deres holdning til status for forhandlingerne.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 22. oktober 2010 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 26. oktober 2010, jf. samlenotat oversendt den 8. oktober 2010.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremtidens fælles landbrugspolitik hen imod 2020: Imødekomme fremtidens udfordringer vedrørende fødevarer, naturressourcer og territorier**
KOM (2010) 672

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen forventes den 18. november 2010 at præsentere sin meddelelse om reformkursen for den fælles landbrugspolitik hen imod 2020. Konkrete forslag forventes fremlagt til juli 2011. Det forventes, at der med meddelelsen vil fokuseres på, at reformen af den fælles landbrugspolitik skal tilvejebringe instrumenter med henblik på at imødekomme de fremtidige nye udfordringer som fødevareforsyningsikkerhed, bæredygtig forvaltning af naturressourcer, klimaforandringer, global konkurrence, lokal beskæftigelse og territorial balance. Det forventes, at Kommissionen i meddelelsen opstiller tre optioner – 1) status quo med mindre tilpasninger, 2) mere balanceret, målrettet og bæredygtig støtte og 3) en mere omfattende reform af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen forventes hovedsageligt at beskrive elementerne i option 2.

Baggrund

Kommissionen forventes den 18. november 2010 at fremlægge en meddelelse om den fælles landbrugspolitik hen imod 2020 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Forslag til juridiske tekster forventes fremlagt i juli 2011.

Kommissionens meddelelse er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 med henblik på præsentation og udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Formål og indhold

Kommissionens meddelelse forventes i meget generelle vendinger at skitsere, hvilken retning Kommissionen finder, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal tage. Dermed påbegyndes drøftelserne om rammerne for EU's landbrugspolitik for perioden 2014-2020. Meddelelsen indeholder ikke angivelse af nogen beløbsstørrelser for støtteniveauer eller budgetandele. Reformen af den fælles landbrugspolitik skal ses i sammenhæng med forhandlingerne om de finansielle rammer, som ventes at finde sted sideløbende med landbrugsforhandlingerne. Det forventes, at Kommissionen i meddelelsen vil fastholde behovet for en stærk fælles landbrugspolitik, struktureret omkring to søjler. Kommissionen ventes at argumentere for, at den fælles landbrugspolitik skal forholde sig til de fremtidige nye udfordringer såsom fødevareforsyningsikkerhed, bæredygtig forvaltning af naturressourcer, klimaforandringer, global konkurrence, lokal beskæftigelse og territorial balance. Meddelelsen vil også berøre spørgsmålet om omfordeling af den direkte støtte, redesign af søjle I og målretning af den direkte støtte, samt fastholdelse og udvidelse af den nuværende søjle II.

Kommissionen forventes at fremhæve følgende 3 overordnede udfordringer for den fælles landbrugspolitik:

- 1) Fødevarerforsyningsikkerhed, det vil sige, at der skal produceres fødevarer til forbrugerne af høj kvalitet og i et bredt udvalg, herunder lokale produkter. Produktionen vil i fremtiden være præget af et mere konkurrencepræget miljø, større usikkerhed og øget prisvolatilitet.
- 2) Miljø og klimaforandringer, det vil sige, at man bør udnytte landbrugssektorens potentiale til at bidrage til opfyldelse af EU's klima- og energimål, herunder afbøde klimaforandringer og bidrage til reduktion af CO₂ udslip.
- 3) Territorial balance, fastholdelse af en territorial balance i erkendelse af, at landbrugsproduktion er en afgørende faktor for økonomien i landdistrikterne gennem koblingen til tilknyttede sektorer inden for særligt fødevarer, turisme og handel.

Ved at imødekomme disse udfordringer finder Kommissionen, at den fælles landbrugspolitik også vil bidrage til Europa 2020 strategiens mål om intelligent, bæredygtig og inkluderende grøn vækst.

Fremtidige instrumenter

Den fælles landbrugspolitik skal ifølge Kommissionen også fremover baseres på 2 søjler, hvor søjle I skal indeholde støtte, som ydes til alle landbrugerne på årlig basis, mens søjle II skal indeholde støtteredskaber, der giver medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet til at afpasse støtten til medlemsstaternes særlige behov på en flerårig basis.

Direkte støtte (søjle I)

Den fremtidige direkte støtte, der ydes til aktive landbrugere, ventes foreslået på basis af følgende principper:

- En afkoblet ensartet basisstøtte til alle landbrugere på regionalt niveau, forudsat opfyldelse af krydsoverensstemmelseskravene. Denne støtte ventes underlagt et støtteloft (capping).
- En obligatorisk ”grøn” støtte, der ventes baseret på enkle, generelle, ikke-aftalebaserede og årlige miljøtiltag i EU, som for eksempel permanente græsarealer, grønt plantedække, omdriftskrav og brak. Derudover forventes Kommissionen at udbygge visse elementer af kravene om God Landbrugs- og Miljømæssig stand (GLM).
- En for medlemsstaterne frivillig tillægsstøtte til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger (herunder ugunstigt stillede områder).
- En for medlemsstaterne frivillig koblet støtte med henblik på at tage hensyn til særlige problemer i visse regioner.
- En fastsættelse af en minimumsstøtte til mindre landbrug med henblik på at opretholde beskæftigelsen i landdistrikterne.
- Forenkling af reglerne for krydsoverensstemmelse.

Markedsforanstaltninger (under søjle I)

Kommissionen forventes overordnet set at ville fastholde den nuværende markedsorientering af den fælles landbrugspolitik, idet det dog også forventes, at Kommissionen vil foreslå en forenkling og justering af de nuværende markedsinstrumenter, herunder forventes introduceret yderligere elementer, som for eksempel forlængelse af interventionsperioden, anvendelse af klausuler om forstyrrelse

af markedet og støtte til privat oplagring. Kommissionen forventes for at øge sukkersektorens konkurrencedygtighed at foreslå, at det skal undersøges, hvilke muligheder, herunder en eventuel kvoteudfasning, der er ved de nuværende sukkerkvoters ophør i 2014/15. Endelig forventes det foreslået, at fødevareforsyningskædens funktion skal forbedres, idet landbrugets andel af værditilvæksten er faldet. Fokus i denne sammenhæng er på landmændenes forhandlingsposition, kontraktforhold, strukturudvikling og funktionen af derivatmarkedet¹⁰ for landbrugsprodukter.

Landdistriktsudvikling (søjle II)

Kommissionen forventes at fremhæve, at landdistriktspolitikken, som en integreret del af den fælles landbrugspolitik, har vist sin værdi ved at styrke bæredygtigheden af EU's landbrugssektor. Landdistriktspolitikken skal fortsat bidrage til

- landbrugets konkurrenceevne ved innovation og mere effektiv anvendelse af ressourcerne,
- bæredygtig forvaltning af naturressourcer, hvor der tages hensyn til miljøet, landskabet og vedligeholdelse af produktionskapaciteten, og
- bedre territorial udvikling af landdistrikterne i EU gennem en styrkelse af lokalområder, kapacitetsopbygning og forbedring af lokale forhold.

Inden for denne ramme skal miljø, klimaændring og innovation være de retningsgivende temaer. Der skal fastsættes indikatorer, som skal sikre en effektiv målopfyldelse, ligesom der ventes fokus på øget sammenhæng mellem landdistriktspolitikken og andre politikker for eksempel gennem en fælles strategisk ramme for EU-fonde.

Derudover forventes Kommissionen at foreslå, at der etableres en krisestyringsværktøjskasse til håndtering af produktions- og indkomstrisici. Det forventes, at Kommissionen under landdistriktspolitikken vil foreslå mulighed for et nyt indkomststabiliserende værktøj, som er i overensstemmelse med WTO's regler for grøn boks samt øget støtte til forsikringsinstrumenter og gensidige fonde. Kriterierne for fordelingen mellem medlemsstaterne af midler til udviklingen af landdistrikterne skal overvejes. Endelig skal der ske en styrkelse og forenkling af kvalitets- og afsætningsfremme politikker med henblik på at styrke konkurrenceevnen i landbrugssektoren.

Reformscenarier

Kommissionen forventes at finde, at der er tre overordnede optioner til videre overvejelse, hvor den ene er den ovenfor beskrevne, mens de andre to reformscenarier alene skitseres meget kort. Disse er:

Option 1, der karakteriseres som et status quo scenarie, indebærer yderligere mindre tilpasninger af den nuværende politiske ramme med fokus på justeringer af visse områder som for eksempel omfordeling af støtten mellem medlemsstaterne.

Option 2 lægger op til reform, som beskrevet ovenfor, med den målsætning at gøre den fælles landbrugspolitik mere bæredygtig og bedre afbalanceret mellem forskellige politiske målsætninger. Dette skal gøres gennem mere målrettede foranstaltninger.

¹⁰ Et derivat er et finansielt instrument, hvis værdi afhænger af udviklingen i det underliggende aktiv.

Option 3 indebærer en mere omfattende reform af den fælles landbrugspolitik i en retning, så der udelukkende fokuseres på miljø og klimaændringer, og dermed en bevægelse væk fra indkomststøtte og de fleste markedsforanstaltninger.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om meddelelsen. Europa-Parlamentet forventes dog at fremlægge en udtalelse på eget initiativ.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv konsekvenser for EU-budgettet, ligesom meddelelsen ikke i sig selv har statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser. Idet meddelelsen vil danne grundlag for det videre arbejde med reformen af landbrugspolitikken efter 2013 vil den dog have afledte statsfinansielle konsekvenser for det danske bidrag til finansiering af landbrugspolitikken samt erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af omfanget af landbrugsstøtten, som Danmark modtager. Disse kan dog ikke vurderes på nuværende tidspunkt.

Høring

§2-udvalget er blevet hørt om meddelelsen på møde den 16. november 2010.

Landbrug & Fødevarer lægger vægt på, at EU's landbrugspolitik også i fremtiden skal være fælles, således at de samme regler gælder for alle landmænd i alle medlemsstater. Det er vigtigt, at der tages udgangspunkt i, at en ny fælles landbrugspolitik skal forbedre erhvervets konkurrenceevne, og at der samtidig tænkes yderligere forenkling ind i lovgivningen. Der skal desuden skabes mere synergi og sammenhæng mellem EU's forskellige ordninger, således at disse understøtter, og ikke modarbejder, hinanden. Det gælder for eksempel definitionen af støtteberettigede arealer i forhold til overgang til natur. Landbrug & Fødevarer ønsker ikke forsikringsordninger, men derimod en markedsbaseret løsning af udfordringerne. Intervention kan i visse tilfælde være nødvendigt, men det skal kun ske som en nødløsning. Endvidere er det vigtigt, at der sendes et signal om, at den direkte støtte sker som en honorering af de høje krav, der stilles til landmænd og producenter i EU. Et konkret problem er, at der ikke er mulighed for at give éngangskompensation til de landbrug, der er placeret i områder med særlige miljøudfordringer. Landbrug & Fødevarer finder, at støtte til ugunstigt stillede områder også bør kunne gives til områder med naturlige restriktioner i henhold til miljølovgivningen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark lægger stor vægt på en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik med henblik på en afvikling af landbrugsstøtten på længere sigt. Danmark lægger vægt på, at EU's landbrugspolitik er bæredygtig i forhold til klima, natur, miljø og dyrevelfærd. Der er ikke modsætning mellem på den ene side en støtteafvikling og på den anden side et fokus på bæredygtighed. Endelig lægger regeringen vægt på, at drøftelserne om Kommissionens meddelelse ikke forgræber de kommende forhandlinger om EU's flerårige finansielle rammer.

Fra dansk side henholder man sig generelt til det danske budget review høringsvar fra april 2008, regeringens strategi for afviklingen af EU's landbrugsstøtte fra maj 2008 (B75) samt regeringens høringsvar "På sporet af en ny landbrugspolitik" fra juli 2010.

Uden at foregribe resultatet af forhandlingerne om de nye flerårige finansielle rammer for perioden efter 2013, og potentielle afledte budgetmæssige justeringer, har regeringen fremlagt én måde at organisere den fælles landbrugspolitik inden for et givent budget indtil 2020 med henblik på at sikre øget merværdi i EU som helhed ved at fremme Grøn Vækst.

Den danske regering er af den opfattelse, at tendensen i de seneste reformer og markedsorienteringen af den fælles landbrugspolitik skal fortsætte, og at Europa 2020-strategien er en mulighed for at tænke fremad, også i landbrugs- og fødevarersektoren. Europa 2020-strategiens mål bør være en del af den fremtidige fælles landbrugspolitik, navnlig gennem øget fokus på forskning, udvikling og innovation i landbrugs- og fødevarersektoren.

Den europæiske landbrugs- og fødevarersektors evne til at overleve i fremtiden, er tæt knyttet til sektorens evne til at være innovativ og aktivt bruge sin faglighed, snarere end at basere sig på klassiske støttemekanismer.

Fra et dansk synspunkt skal den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020 have et meget stærkere fokus på håndtering af nye udfordringer og at levere offentlige goder.

Den fælles landbrugspolitik har potentialet til at være en del af løsningen på mange af de nye udfordringer, og at bidrage til at udforske nye indtjeningsmuligheder og en bæredygtig udvikling. For eksempel hvordan man kan skabe en effektiv vandforvaltning og forvaltning af biodiversitet, fødevareresikkerhed, håndtering af klimaændringer, højere miljømæssige hensyn, og levering af grøn energi.

Én måde at nytænke den fælles landbrugspolitik på, er at skabe en mere målrettet og moderne søjle I og søjle II i perioden 2014-2020. Den nye ordning for direkte betalinger kan bestå af en grundlæggende præmie til rådighed for alle landbrugere - på regionalt niveau. En anden del af søjle I kan udbetales til landbrugerne som en top op for at levere offentlige goder. Og det bør være enkelt at administrere. Søjle II kan have et stærkere fokus på projekter, der baseres på innovation og udvikling i landdistrikterne, ved hjælp af understøttende rammebetingelser (for eksempel uddannelsesprogrammer, ny teknologi m.v.). Dette er for at sikre Grøn Vækst i overensstemmelse med Europa 2020 strategien.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Meddelelsen præsenteres af Kommissionen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

4. **Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen i henhold til artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009** **KOM (2010) 665**

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har forelagt Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen. Rapporten understreger vigtigheden af bedriftsrådgivningsordningen og kommer med anbefalinger til forbedringer af ordningen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2010) 665 af 15. november 2010 fremsendt en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen. Rapporten er oversendt til Rådet den 15. november 2010 i en dansk sprogudgave.

Rapporten om bedriftsrådgivning er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 med henblik på præsentation.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Formål og indhold

Kommissionen skal senest den 31. december 2010 forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen, i henhold til artikel 12, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Som et element i reformen af den fælles landbrugspolitik fra 2003 skulle medlemsstaterne i 2007 oprette en ordning for bedriftsrådgivning, hvor landmænd frivilligt kan søge rådgivning. Medlemsstaterne er således forpligtiget til at opretholde et system af godkendte rådgivere, der kan yde bedriftsrådgivning. Bedriftsrådgivningsordningen skal som minimum omfatte rådgivning inden for de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for "god landbrugs- og miljømæssig stand« (GLM), krav og betingelser som samlet benævnes krydsoverensstemmelsesreglerne, hvis overholdelse er en betingelse for udbetaling af den direkte støtte. Kravene omfattet af krydsoverensstemmelse er inden for områderne; folke-, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd. Medlemsstaterne har mulighed for under landdistriktspolitikken at yde støtte til bedriftsrådgivning, hvilket 20 medlemsstater har planlagt at gøre i perioden 2007-13.

Rapporten indeholder en vurdering af de foreløbige erfaringer med anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen i medlemsstaterne. Hovedårsagen til, at landmænd har anvendt bedriftsrådgivningen, er målet om at leve op til reglerne under krydsoverensstemmelse, og dermed har ordningen bidraget til fokus på forhold som miljø, fødevarerikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd. Det er imidlertid relativt få landmænd, som har modtaget rådgivning under ordningen (ca. 5 % i 2008).

Rapporten understreger vigtigheden af frivillighed i anvendelsen af bedriftsrådgivningsordningen, idet rådgivning og vejledning er baseret på frivillighed, modsat for eksempel kontrol. Det pointeres i rapporten, at der er potentiale for at fremme og forbedre bedriftsrådgivningsordningen, således at systemet bliver anvendt af flere europæiske landmænd. Herudover lægger rapporten op til, at det fortsat skal være frivilligt for landbrugerne at anvende bedriftsrådgivning, og at systemet skal gøres mere fleksibelt, således at det kan tilpasses både den enkelte medlemsstats og den enkelte landmands behov. Dette skal også ses i sammenhæng med de allerede foreslåede ændringer af muligheden for at yde støtte til bedriftsrådgivning under landdistriktspolitikken, hvor det er foreslået, at rådgivningen ikke nødvendigvis skal omfatte alle elementer i krydsoverensstemmelse. Reglerne om krydsoverensstemmelse vil stadig være det grundlæggende element.

Endvidere foreslår Kommissionen at øge kendskabet til ordningen, for eksempel ved at medlemsstaterne bekendtgør landmændene med en liste over rådgivere omfattet af ordningen, ligesom det pointeres, at rådgivning klart skal være adskilt fra kontrol. Nye rådgivningsbehov opstår, og bedriftsrådgivningsordningen kan eksempelvis udvides med områder, som afspejler nye udfordringer inden for klima, vand og biodiversitet. Endelig lægger rapporten op til, at de instanser, som koordinerer bedriftsrådgivningen, i højere grad skal fremme og synliggøre bedriftsrådgivningen, samt hjælpe rådgiverne med at netværke og organisere jævnlig efteruddannelse. Kommissionen tilkendegiver, at eventuelle forslag om ændring af lovgivningen kan blive fremsat som en del af forslagene om den fælles landbrugspolitik efter 2013.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Gældende dansk ret

Medlemsstaterne er forpligtiget til at opretholde et system af godkendte rådgivere, der kan yde bedriftsrådgivning om overholdelse af reglerne om krydsoverensstemmelse til landbrugere, jf. Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, med senere ændringer.

Bekendtgørelse nr. 436 af 6. juni 2005 om godkendelse af virksomheder og deres medarbejdere til bedriftsrådgivning fastsætter blandt andet regler for forsikring af og bred viden i rådgivervirksomheden, samt medarbejderens uddannelse og rådgivererfaring.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv statsfinansielle, administrative eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

Landbrug & Fødevarer bemærkede på møde i §2-udvalget (landbrug) den 16. november 2010, at forudsætningen for, at bedriftsrådgivningsordningen i højere grad bliver anvendt i Danmark, er tildeling af støtte fra landdistriktsmidlerne.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen tager Kommissionens rapport til efterretning, herunder at bedriftsrådgivningen forbliver frivillig for landbrugeren, og at bedriftsrådgivningen især omfatter krydsoverensstemmelse.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der foreligger ingen offentlige tilkendegivelser fra de øvrige medlemsstater.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om TSE køreplan 2 Strategidokument om transmissible spongiforme encephalopatii (TSE) i 2010 – 2015

KOM (2010) 384

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. september 2010. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

På baggrund af resultaterne af den første TSE køreplan fra 2005 og det forhold, at den positive tendens med fald i hyppigheden af TSE, der blev konstateret i 2005, er fortsat siden da, har Kommissionen fremlagt nærværende meddelelse. Det primære formål med meddelelsen er at orientere om, at TSE foranstaltningerne fortsat skal tages op til revision, samtidigt med at der sikres et højt niveau for fødevarerikkerhed. Ændringerne vil fortsat ske trinvis på basis af solidt videnskabeligt materiale. Meddelelsen berører ikke beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, idet den ikke indeholder konkrete forslag.

På baggrund af Kommissionens TSE køreplan 2 har formandskabet fremlagt udkast til rådskonklusioner. Udkastet til rådskonklusioner tilkendegiver medlemsstaternes støtte til Kommissionens arbejde med TSE foranstaltningerne, samt tilkendegiver medlemsstaternes holdninger og prioriteter i forhold til TSE køreplan 2.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2010) 384 af 16. juli 2010 fremsendt meddelelse om TSE køreplan 2, der er et strategidokument vedrørende de mulige planer for transmissible spongiforme encephalopatii (TSE) i perioden 2010 – 2015. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 16. juli 2010. Meddelelsen i dansk sprogversion forelå den 19. juli 2010.

Formandskabet har på den baggrund fremlagt udkast til rådskonklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om TSE køreplan 2.

Udkastet til rådskonklusioner forventes vedtaget som a-punkt på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Meddelelsen indeholder alene overvejelser om ændringer i EU's eksisterende TSE-politik, der allerede omfatter fælles regler. Der er ikke tale om stillingtagen til konkrete forslag. Det er derfor regeringens vurdering, at det følger heraf, at meddelelsen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Kommissionens TSE køreplan 2 indeholder overvejelser om mulige ændringer af TSE politikken i perioden 2010 – 2015, hvor TSE køreplan 1 indeholdt overvejelser vedrørende ændringer af TSE-politikken primært i perioden 2005 -2010. Overvejelserne omfatter foranstaltninger vedrørende TSE sygdommen kogalskab (BSE) hos kreaturer og TSE sygdommen scrapie hos får og geder.

Meddelelsen omhandler mulige ændringer vedrørende specificeret risikomateriale, forbud mod fodring af kvæg, får og geder med foder, der indeholder TSE-smitsomt materiale, BSE overvågningen, udryddelse af fåre- og gedesygdommen scrapie, aflivningspolitik for kvægbesætninger med et tilfælde af BSE, tests til undersøgelse for TSE samt alternative scenarier, hvis den positive tendens ikke fortsætter i alle medlemsstater.

Meddelelsens foranstaltninger, som er nævnt nedenfor, påtænkes gennemført trinvis fra 2011 og frem.

Specificeret RisikoMateriale (SRM)

Kommissionen lægger op til at sikre det nuværende forbrugerbeskyttelsesniveau ved fortsat at garantere sikker fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM), som er de dele af dyrene, som er inficeret med smitstof, hvis dyrene er smittede. Fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM) er den vigtigste foranstaltning til beskyttelse af folkesundheden. Listen over Specificeret RisikoMateriale (SRM) ændres kun på grundlag af den nyeste videnskabelige rådgivning.

Specifikt påtænker Kommissionen at foretage en ny vurdering af Specificeret RisikoMateriale (SRM) hos får og geder på baggrund af en vurdering fra den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), der ventes færdiggjort i slutningen af 2010.

Kommissionen vil generelt tilstræbe at tilpasse EU's liste over Specificeret RisikoMateriale (SRM) til de internationale standarder hos Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE), når dette sker på baggrund af solid videnskabelig rådgivning. I den forbindelse er det ikke et realistisk mål at opnå fuldstændig eliminering af risikoen, hvorfor den videnskabelige rådgivning også bør tage hensyn til den gunstige epidemiologiske situation vedrørende kogalskab (BSE) i EU.

Medlemsstater, der er godkendt med kogalskab (BSE) status "ubetydelig kogalskabs (BSE) risiko" er i henhold til reglerne i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) ikke forpligtet til at fjerne Specificeret RisikoMateriale (SRM), mens de i henhold til EU-reglerne stadig er forpligtet til at fjerne Specificeret RisikoMateriale (SRM). Hvis et stigende antal medlemsstater opnår statussen "ubetydelig kogalskabs (BSE) risiko", kan fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM) tages op til fornyet overvejelse for denne gruppe medlemsstater.

Foderforbuddet

I juli 1994 blev der indført et forbud mod at fodre kvæg, får og geder med kød-benmel fra pattedyr, for at undgå at overføre smitte med en TSE sygdom via foderet. Kogalskab (BSE) menes udelukkende at stamme fra smitte af kreaturer med kogalskab (BSE) inficeret foder. Med henblik på at styre risikoen for forekomst af forbudt materiale via krydsforurening blev forbuddet i 2001 udvidet til en suspendering i hele EU af anvendelsen af forarbejdede animalske proteiner i foder til alle dyr, som opdrættes med henblik på produktion af fødevarer, med visse undtagelser.

Ændringer af foderforbuddet overvejes. Der skal tages udgangspunkt i risikoanalyser og samtidigt skal der tages hensyn til, hvorvidt der eksisterer pålidelige tests som kontrolværktøjer.

De ændringsmuligheder, som Kommissionen anser for mulige i de næste 5 år, er indførelse af en tolerancetærskel for små mængder af forarbejdede animalske proteiner i foder til dyr og ophævelse af visse bestemmelser om foderforbuddet for ikke-drøvtyggere (svin, fjerkræ, fisk).

Vedrørende tolerancetærsklen afventer Kommissionen en rapport fra den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) i slutningen af 2010, før der eventuelt fremsættes forslag.

Ophævelse af foderforbuddet for ikke-drøvtyggere vil kræve, at der foreligger en godkendt analyseteknik til bestemmelse af, hvilken art de forarbejdede animalske proteiner stammer fra. Derudover vil der blive tale om, at virksomhederne, der vælger at producere foderet, skal dedikere en del af virksomheden til produktion af netop det foder (kanalisering) for at øge sikkerheden.

En eventuel ophævelse af foderforbuddet for ikke-drøvtyggere (svin, fjerkræ, fisk) vil betyde, at EU kan mindske sin afhængighed af andre proteinkilder, idet forarbejdede animalske proteiner er en god proteinkilde, som i øjeblikket anvendes til fremstilling af blandt andet gødning.

BSE-overvågningen

Kommissionens mål er at opnå det mest målrettede overvågningsprogram, der fortsat kan vurdere udviklingen af sygdommen og effektiviteten af TSE/BSE beskyttelsesforanstaltningerne.

TSE køreplan 2 lægger op til yderligere reduktion i antallet af BSE tests for de medlemsstater, der på grundlag af epidemiologiske kriterier kan bevise eller allerede har bevist, at der er sket en forbedring af BSE situationen på deres område. På nuværende tidspunkt har 17 medlemsstater bevist det og har fået tilladelse til at hæve alderen for BSE testning til 48 måneder mod de tidligere 24 og 30 måneder for henholdsvis kreaturer der er døde/slået ned eller nødslagtede (risikodyr) og slagte-dyr. Kommissionen foreslår 3 modeller til yderligere reduktion for de medlemsstater, der opfylder kriterierne. De tre modeller er:

- Fortsætte med at hæve aldersgrænsen for BSE testning af kreaturer.
- Teste en stikprøve fra hver kategori af kreaturer over en vis aldersgrænse.
- Teste alle kreaturer ud fra deres fødselsdato og datoen for effektiv implementering af foderforbuddet.

Det er en forudsætning fra Kommissionens side, at modellen tager hensyn til det Indre Marked og kreatureres frie bevægelighed mellem medlemsstaterne samtidigt med, at den valgte model ikke må forhindre medlemsstaterne i at opretholde deres status i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE).

Revision af foranstaltningerne til udryddelse af scrapie hos får og geder

Kommissionens mål er at bringe de nuværende regler omkring udryddelse af scrapie hos får og geder i overensstemmelse med den nyeste videnskabelige viden også under hensyntagen til, hvad der er praktisk muligt i besætningerne.

Kommissionen minder om, at TSE sygdommene hos får og geder er meget komplekse, blandt andet med hensyn til, hvordan sygdommen overføres. Endvidere er der stor usikkerhed om, hvorvidt mennesker kan smittes med TSE fra får og geder. Derfor er det nødvendigt at fortsætte overvejelserne om hensigtsmæssige foranstaltninger.

Scrapie kan inddeles i sygdommene klassisk scrapie og atypisk scrapie. Meget tyder på, at atypisk scrapie ikke er smitsomt på samme måde som klassisk scrapie. Derfor er det Kommissionens plan at ændre reglerne for atypisk scrapie i de tilfælde, hvor videnskabelige data bekræfter, at atypisk scrapie ikke er smitsomt.

Aflivningspolitik – kvæg

Kommissionen foreslår at erstatte aflivning af de potentielt smittede dyr i en besætning, hvor et dyr allerede er konstateret BSE positivt med slagtning til konsum, forudsat at dyrene testes med negativt resultat, inden de anvendes til konsum. Forslaget kommer på baggrund af, at antallet af positive BSE tilfælde blandt de nedslagne kohortedyr i EU nu er meget lavt (2 i 2008 og 0 i 2009).

Hurtig tests

Målsætningen er fortsat at fremme udviklingen af de bedste hurtigtests, der findes til påvisning af TSE. Hvis der godkendes tests til levende dyr, vil det være en hjælp i certificeringen af resistensniveauet i fåre-besætninger.

Alternative scenarier

Kommissionen ønsker fastlagt scenarier for den situation, hvor faldet i BSE-tilfælde ikke bekræftes i alle medlemsstater. I de tilfælde bør der træffes strengere foranstaltninger vedrørende fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM) i de medlemsstater, hvor reduktionen ikke bekræftes, og der kan blive tale om en midlertidig embargo. Embargoen vil forhindre, at det går ud over de øvrige medlemsstater, hvor den positive tendens med blandt andet fald i BSE-tilfælde bekræftes.

I udkastet til rådskonklusioner noteres det, at Kommissionens TSE køreplan 2 er fremlagt i lyset af, at EU foranstaltningerne baseret på TSE forordning 999/2001 i maj 2001 har resulteret i en betragtelig reduktion af TSE forekomsten og det har vist sig, at selvom TSE varianten hos mennesker (Variant Creutzfeldt-Jacob sygdom - vCJD) for alle tilfælde er med dødelig udgang, er BSE indvirkningen på menneskers sundhed tilsyneladende mere begrænset end først antaget.

Rådet udtrykker generel tilfredshed med TSE lovgivningen, hvorfor der ikke vurderes at være behov for fundamentale ændringer. I det videre arbejde med TSE foranstaltninger lægger udkastet til rådskonklusioner vægt på at:

- Hovedformålet med TSE foranstaltningerne er beskyttelse af forbrugerne samt kontrol med og udryddelse af TSE sygdomme.
- Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) stadig skal spille en vigtig rolle, idet revisionerne af TSE foranstaltningerne primært skal være baseret på videnskabelig rådgivning, og hvad der er praktisk muligt i forhold til kontrol.
- Der i de kommende års revisioner af TSE foranstaltningerne tages hensyn til, at foranstaltningerne bliver proportionale og omkostningseffektive, samt at de sker trinvis.
- Der tages hensyn til de forskellige TSE overvågnings- og kontrolforanstaltningers indbyrdes sammenhæng, når der foretages ændringer.

Af mere specifikke foranstaltninger lægger udkastet til rådskonklusioner vægt på at:

- Støtte Kommissionens mål om fortsat videnskabeligt baseret revision af BSE overvågningsprogrammet for kvæg. Revisioner foretages, når den nødvendige videnskabelige dokumentation foreligger.
- Revisioner skal være risikobaserede, med det formål at EU overvågningssystemet bliver mere fokuseret, effektivt og omkostningseffektivt for alle medlemsstater. Revisioner skal samtidig fokusere på, at det fortsat skal være muligt at overholde standarderne i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). Revisioner foretages, når den nødvendige videnskabelige dokumentation foreligger. Derudover skal revisioner sikre, at EU fortsat har mulighed for at overvåge TSE udviklingen.
- Foderforbuddet er helt fundamentalt for at forhindre cirkulation af BSE via foder.
- Gøre opmærksom på de vigtige etiske og miljømæssige betragtninger i forhold til anvendelse af forarbejdet animalsk protein (PAP) i foder til opdrættede dyr.
- Effektive validerede tests til at differentiere mellem forarbejdet animalsk protein fra forskellige dyrearter er en forudsætning for, at forarbejdet animalsk protein fra ikke drøvtyggere kan anvendes som foder til andre ikke drøvtyggere.

Rådet noterer sig herudover at følgende andre prioriteter er tilkendegivet af medlemsstaterne:

- Revision af listen/alderen for specificeret risikomateriale (SRM).
- Udryddelse af scrapie.
- Revision af aflivningspolitikken i forbindelse med positive tilfælde af BSE.
- Foranstaltninger vedrørende atypisk scrapie og atypisk BSE.

Slutteligt påpeger udkastet til rådskonklusioner vigtigheden af at kommunikere alle nye TSE foranstaltninger til både forbrugere, industrien og tredjelande, således at tilliden til EU bevares. Ligeledes er det vigtigt ikke at glemme, at der er andre trusler end TSE for dyre- og folkesundheden. I denne

sammenhæng opfordres Kommissionen til at undersøge al videnskabelig dokumentation for at kunne prioritere sygdommene i forhold til deres betydning for sundheden.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om meddelelsen.

Gældende dansk ret

I Danmark reguleres TSE-området af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser (TSE) med senere ændringer, samt bekendtgørelse nr. 930 af 07/09/2006 om overvågning og bekæmpelse af TSE hos får og geder og bekendtgørelse nr. 1361 af 19/12/2008 om overvågning og bekæmpelse af BSE hos kvæg.

Konsekvenser

Meddelelsen og rådskonklusionerne er ikke udtryk for egentlig regulering, men alene politiske retningslinjer. Konkrete reguleringsforslag afventes før lovgivningskonsekvenser, statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser, erhvervsmæssige konsekvenser, samfundsøkonomiske konsekvenser, samt beskyttelsesniveauet kan endeligt fastlægges.

Samlet set må TSE Køreplan 2 dog siges på sigt at lægge op til en lettelse og forenkling af reguleringen på området, uden at det går ud over fødevarerens sikkerhed.

Høring

Meddelelsen er sendt i høring i §2-udvalget (landbrug), §5-udvalget (fiskeri) samt det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg, og der er indkommet følgende bemærkninger:

Fiskemelsforeningen ser frem til en ophævelse af foderforbuddet for fiskemel, samt at fodervirksomheder igen får mulighed for at producere foderblandinger til forskellige husdyrarter på samme virksomhed. Foderforbuddet har siden 2001 bevirket at fiskemelsproducenter i EU uberettiget har stået konkurrencemæssigt dårligere med eksport af fiskemel til visse tredje lande, herunder Kina, som helt forbød import af fiskemel fra Danmark.

Landbrug & Fødevarer har med interesse gennemgået Kommissionens strategipapir for TSE køreplan 2 for perioden 2010 – 2015 og har en række anbefalinger til strategipapiret. Med hensyn til fremtidig revision af listen/aldersgrænsen for Specificeret RisikoMateriale (SRM), så er hele tarmkanalen fra og med duodenum til og med rectum i dag defineret som Specificeret RisikoMateriale (SRM). Landbrug & Fødevarer anbefaler, at man begrænser definitionen til den distale ileum, som oprindeligt, da Landbrug & Fødevarer vurderer, at dette kan gøres uden at kompromittere forbrugersikkerheden, samtidig som det vil medføre en betydelig besparelse for slagterierne.

Med hensyn til en fremtidig revision af foderforbuddet anbefaler Landbrug & Fødevarer, at forbuddet mod anvendelse af svine- og fjerkræprotein ophæves, så svineprotein kan anvendes til fjerkræ og fisk, og fjerkræprotein kan anvendes til svin og fisk. Forslaget vil resultere i en stor forøgelse af mængden af værdifuldt foderprotein i EU, hvor der i dag er problemer med at skaffe tilstrækkeligt foderprotein til konkurrencedygtige priser ikke mindst på grund af GMO-forbuddet. Landbrug &

Fødevarer vurderer derfor, at forslaget vil medføre en betydelig økonomisk gevinst for slagterier og landmænd.

Landbrug & Fødevarer anbefaler, med hensyn til en fremtidig revision af BSE overvågning, et op-hør med test af normale slagtedyr, men fortsat test af såkaldte risikodyr, som er selvdøde kreaturer, kliniske mistanker og AM-dyr. Begrundelsen er, at test af normale slagtedyr blev indført for at opnå statistisk sikre data over BSE-forekomsten. I dag er der i EU testet omkring 90 millioner slagtedyr, så der er ikke behov for yderligere testning for at få sikre data, og sandsynligheden for at finde BSE er væsentligt større ved test af risikodyr end ved test af normale slagtedyr. Forslaget vil ikke kompromittere fødevareresikkerheden, som er sikret ved fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM). Landbrug & Fødevarer vurderer derfor, at forslaget vil medføre en meget betydelig besparelse for slagterier/landmænd.

Yderligere anbefaler Landbrug & Fødevarer, at gøre det muligt at samhandle Specificeret RisikoMateriale (SRM), således at dette kan håndteres på de virksomheder, som har specialiseret sig heri. Dette har særligt interesse for lande, som på grund af størrelsen, ikke har tilstrækkeligt råvaregrundlag til at iværksætte sådanne virksomheder. Idet der er fuld sporbarhed på produkterne og kontrol med fjernelse af Specificeret RisikoMateriale (SRM) i de enkelte medlemslande, anses det ikke at være nogen risiko for denne transport.

Generelt anbefaler Landbrug & Fødevarer, at der arbejdes hurtigt videre med de initiativer, som er beskrevet i planen og rådskonklusionerne.

Danske Korn- og Foderstof- Im- og Eksportørers Fællesorganisation (DAKOFO) bemærkede på møde i §2-udvalget (landbrug) den 16. november 2010, at man støtter indførelsen af en tolerance-tærskel for forarbejdede animalske proteiner og ser gerne, at benmel kan opdeles i fiskemel og landbaseret protein, da fisk ikke kan give BSE. Da BSE-lovgivningen blev fremlagt, var det ikke muligt at identificere, hvilken animalsk kilde benmel kom fra, men det er i dag muligt at sondre mellem forskellige kilder.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positiv overfor TSE Køreplan 2, idet meddelelsen er et godt udgangspunkt for videre diskussion af TSE foranstaltninger i perioden 2010-2015. Meddelelsen giver mulighed for, at medlemsstaterne, heriblandt Danmark, kan give udtryk for holdninger til TSE foranstaltningerne. På den måde bliver det muligt fremadrettet at få tilpasset TSE forordningen bedst muligt i forhold til de problemer, der påpeges fra de forskellige medlemsstater. Regeringen er særligt positiv overfor ændringerne af BSE-overvågningen, hvor Danmark er en af de 17 medlemsstater, der opfylder de særlige kriterier og derfor kan forvente en yderligere reduktion af BSE-overvågningen indenfor de næste 5 år. En reduktion, som regeringen ikke mener, vil tilsidesætte mulighederne for, at overvågningen stadig kan anvendes til at vurdere effektiviteten af de øvrige BSE foranstaltninger. Det er vigtigt, at der lægges vægt på, at BSE-overvågningen tager hensyn til, at Danmark kan opretholde sin gunstige BSE status i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE), således at handelsmæssige internationale interesser tilgodeses. Regeringen vil arbejde for, at atypiske BSE tilfælde ikke får indflydelse på landets BSE status. Ligeledes er regeringen positiv overfor de ændringer af foderforbuddet, som eventuelt vil blive mulige, når en test til kontrol af dyrearten er færdigudvik-

let. Under diskussionerne om TSE Køreplan 2 vil regeringen arbejde for, at det bliver højt prioriteret, at atypisk scrapie bliver adskilt fra klassisk scrapie i TSE forordningen på linje med reglerne i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE).

Danmark er positiv overfor henstillingen i udkastet til rådskonklusioner om, at en revision af overvågningsprogrammerne skal foretages, så det stadig er muligt at overholde reglerne i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). Det er tilfredsstillende, at Rådet henstiller, at Kommissionen, når der kommer ny videnskabelig dokumentation, skal tage fat på at revidere BSE overvågningen. Danmark er også tilfreds med, at atypisk scrapie og atypisk BSE er nævnt i forslaget, som områder der skal prioriteres i det kommende arbejde. Ligeledes er Danmark tilfreds med, at en lempelse af foderforbuddet prioriteres for ikke drøvtyggere, forudsat at kontrolmetoderne er på plads. Danmark støtter, at Rådet i sine konklusioner lægger en risikobaseringsstankegang til grund for det fremtidige arbejde, idet de anmoder Kommissionen om at erindre, at også andre sygdomme udgør et sundhedsmæssigt problem. Derfor bør alle relevante data lægges til grund for fremtidig prioritering af indsatsen for sundhedsbeskyttelse.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om andre landes holdninger til den fremlagte meddelelse.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 15. september 2010.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om det tilrådelige i og muligheden for at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om, at EFSA skal kunne opkræve gebyrer

KOM (2010) 496

Nyt notat.

Resumé

Rapportens væsentligste konklusioner er, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at drage nogen definitiv konklusion om at indføre et gebyrsystem inden for EU's fødevarerlovgivning. På dette grundlag foreslår Kommissionen, at der iværksættes en konsekvensanalyse med henblik på at undersøge en række af de bemærkninger, som i Kommissionens høringsproces er fremført af medlemsstaterne, de berørte parter og den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA). Analysen vil specielt fokusere på de sektorer, der bliver berørt, gebyrsystemets betydning for små og mellemstore virksomheder, gebyrernes indflydelse på innovation samt påvirkningen af EFSA's overordnede funktion, effektivitet og uafhængighed. Rapporten berører ikke beskyttelsesniveauet i Danmark.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2010) 496 af 23. september 2010 fremlagt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om det tilrådelige i og muligheden for at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om, at den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) skal kunne opkræve gebyrer.

Rapporten er fremlagt med henvisning til artikel 45 i forordning (EF) nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed.

Rapporten er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29.-30. november 2010 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der er tale om en rapport fra Kommissionen om det tilrådelige i og muligheden for at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om, at EFSA skal kunne opkræve gebyrer. Rapporten indeholder ikke konkrete forslag, og rapporten giver således ikke anledning til at vurdere nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Formålet med rapporten er at vurdere, hvorvidt det er muligt og tilrådeligt at forelægge et forslag om indførelse af gebyrer for EFSA's arbejde.

Kommissionen iværksatte i 2007 en internethøring af de berørte parter og afholdt møder med medlemsstaterne i Den Stående Komite for Fødevarerikæden og Dyresundhed (SCoFCAH) og med de berørte parter i Den Rådgivende Gruppe for Fødevarerikæden, Dyresundhed og Plantesundhed. Udkast til rapporten har i maj og juni 2010 været udsendt i høring hos medlemsstaterne og de berørte parter.

Analysen af den foretagne høring af medlemsstater og berørte parter viser, at selv om de fleste medlemsstater ikke principielt er imod et gebyrsystem, så er de bekymrede over, at systemet bliver komplekst, fordi de fleste godkendelser, der gives, er generelle og til gavn for hele sektoren. Branchen (både producenter og brugere) er generelt imod et gebyrbaseret system, fordi de mener, at de fleste godkendelser er til gavn for almenvellet (almene godkendelser). Forbrugerorganisationerne fremhæver, at der kan rejses tvivl om EFSA's uafhængighed, hvis der indføres gebyrer.

Medlemsstaterne og de berørte parter peger på både fordele og ulemper ved indførelse af gebyrer, blandt andet nævnes:

- at der bliver større sandsynlighed for tilstrækkelig finansiering.
- at der med flere ressourcer kan ydes en mere professionel service.
- at der opstår et bedre samarbejde med de nationale myndigheder og EFSA.
- at der kan opnås en forkortelse af behandlingstiden for godkendelser.
- at der kan ske en harmonisering af EU-agenturernes procedurer.

- at det kan blive yderst kompliceret at indføre et gebyrsystem på grund af vanskeligheder ved adskillelsen mellem de generelle godkendelser og de individuelle.
- at der kan rejses tvivl om EFSA's fortsatte uafhængighed.
- at finansiering af EFSA er en offentlig opgave.
- at der pålægges erhvervet en uligevægt i cost-benefit forholdet, og at det kan være konkurrenceforvridende.

Kommissionen anfører i en analyse af de mange bemærkninger:

- at indførelse af gebyrer ikke vil mindske EFSA's uafhængighed på grund af de strenge krav til ekspertise og åbenhed.
- at så længe der etableres hensigtsmæssige mekanismer for prioriteringen af EFSA's opgaver, så kan EFSA opkræve gebyrer for arbejde, der udføres til at godkende individuelle ansøgninger, hvilket skønnes at udgøre opgaver svarende til ca. 31 % af EFSA's budget.
- at der kun vil blive indført gebyrer, hvis det sikres, at cost-benefit forholdet for erhvervet er fornuftigt.
- at der er udfordringer ved indførelse af et gebyrsystem, fordi EFSA både udsteder generelle og individuelle godkendelser, men at risikoen for et ustabil budget er begrænset.

Kommissionen finder ikke grundlag for at drage afgørende konklusioner på baggrund af rapporten. Kommissionen anfører, at der er behov for en dybdegående konsekvensanalyse, hvor blandt andet konsekvenserne af indførelse af fire forskellige "gebyrmodeller" undersøges nærmere, samt behov for en vurdering af de driftsudgifter og administrationsomkostninger, der knytter sig til henholdsvis de generelle og individuelle godkendelser. Herunder skal især muligheden for brugen af graduerede gebyrer indenfor de individuelle sektorer undersøges nærmere.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Der findes ingen generel dansk lovgivning på området; men i forhold til anprisninger og berigelse foreskriver EU-reglerne bestemmelser om opkrævning af gebyrer og ansøgninger til EFSA i forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer og Forordning (EF) nr. 353/2008 af 18. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ansøgninger om godkendelse af sundhedsanprisninger, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. 1924/2006, der er umiddelbart gældende i Danmark.

Konsekvenser

Den omhandlede rapport medfører ikke samfundsøkonomiske, statsfinansielle eller administrative konsekvenser for det offentlige, ligesom rapporten ikke har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Såfremt rapporten og den tilknyttede fremtidige konsekvensanalyse munder ud i fremsættelse af et konkret forslag om indførelse af gebyrer i EFSA, kan dette få økonomiske konsekvenser for erhvervet.

Rapporten berører ikke beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Høring

Rapporten har været i høring på høringsportalen. Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer tager Kommissionens konklusion om, at det er utilstrækkeligt belyst, hvorvidt der bør indføres et gebyrsystem for videnskabelige vurderinger af dossierer vedrørende godkendelser, til efterretning. Landbrug & Fødevarer gør dog opmærksom på alle de betænkeligheder, der er ved at indføre et gebyrsystem i EFSA, og at det er essentielt, at Kommissionen svarer på disse kommentarer i sin kommende konsekvensanalyse. Landbrug & Fødevarer peger specielt på, at det er vigtigt, at EFSA fortsat står som den eneste fællesskabsleverandør af uafhængig videnskabelig risikovurdering på foder- og fødevarerområdet.

Biodynamisk Forbrugersammenslutning stiller sig kritisk vedrørende EFSA's mulighed for fortsat at være uafhængig, hvis der indføres gebyrer for godkendelser. EFSA's finansiering bør ydes af fællesskabets ordinære midler, for fortsat at sikre EFSA's uafhængighed. Det anføres endvidere, at en gebyrordning favoriserer store virksomheder i forhold til små, som vil have større problemer med gebyrbetaling.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen har i de hidtidige høringer forholdt sig åben over for rapportens udarbejdelse, men har stillet sig afventende overfor den endelige konklusion. Hidtil har man givet udtryk for, at det var vigtigt at EFSA's uafhængighed bliver tilgodeset uanset eventuelle fremtidige indtægter fra gebyrer. Det har også været anført, at de nationale budgetter ikke skal belastes yderligere i forbindelse med en eventuel fremtidig gebyrfinansiering.

Regeringen kan tilslutte sig EFSA's forslag om, at der udarbejdes en konsekvensanalyse af de konkrete gebyrmodeller, samt at der arbejdes videre med en klarlægning af budgettet i forholdet mellem udgifter fordelt på generelle godkendelser og individuelle godkendelser. Det er også vigtigt, at der foretages en analyse af betydningen for EFSA's fremtidige drift, hvis driften fremover delvist skal finansieres af gebyrer for godkendelser.

Regeringen kan tilslutte sig de kommentarer, der er indkommet fra høringsparterne om, at en fremtidig ordning skal være fordelagtig for brugerne, således at der bliver foretaget en reel cost-benefit analyse for erhvervet og at EFSA's rolle som fællesskabsleverandør af uafhængige videnskabelige risikovurderinger bevares intakt.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der foreligger ikke oplysninger om andre medlemsstaters holdninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Rådskonklusioner om velfærd for katte og hunde
KOM-dokument foreligger ikke

Der henvises til særskilt notat fra Justitsministeriet.

8. Forslag til Rådets afgørelse om afvisning af at optage 1,3-dichlorpropen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF
KOM(2010) 444

Nyt notat (bidrag fra Miljøministeriet).

Resumé

Kommissionen har foreslået, at aktivstoffet 1,3-dichlorpropen ikke optages på bilag I til direktiv 91/414/EØF om plantebeskyttelsesmidler. Bilag I er den såkaldte positivliste.

Hvis forslaget bliver vedtaget, vil det betyde, at stoffet optages på bilaget over ikke-optagne aktivstoffer, til bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen.

Det vurderes, at forslaget har en positiv indflydelse på beskyttelsesniveauet i Danmark.

1. Status

Kommissionen fremsendte den 1. september 2010 forslag om ikke-optagelse af 1,3-dichlorpropen til Rådet.

Forslaget er fremsat med hjemmel i direktiv 91/414/EØF om plantebeskyttelsesmidler, artikel 6, som fastlægger proceduren for optagelse af aktivstoffer på bilag I til direktivet (positivlisten).

Kommissionens forslag om ikke-optagelse af 1,3-dichlorpropen blev forelagt den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 9. juli 2010, hvor der ikke var kvalificeret flertal for forslaget.

I henhold til artikel 19 i direktiv 91/414/EØF og i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF skal Kommissionen derfor forelægge Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, idet Rådet inden for en frist på tre måneder træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det er ikke nødvendigt at forelægge Europa-Parlamentet disse forslag til beslutning til nærmere behandling (artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF).

Da stoffet tidligere har været besluttet ikke-optaget er baggrunden for forslaget plantebeskyttelsesmiddeldirektivets artikel 6, stk. 2 og 3 om proceduren for optagelse af nye EU-stoffer på bilag I.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Formål og indhold

Kommissionen foreslår ikke-optagelse af stoffet 1,3-dichlorpropen. Forslaget begrundes med, at det selv på baggrund af yderligere indsendt data ikke er vist, at stoffet opfylder kriterierne i artikel 5 i direktiv 91/414/EØF. For 1,3-dichlorpropen er der ikke vist sikker anvendelse for forbrugere, og der vil være uacceptabel udvaskning til grundvandet.

Forslaget tilbagekalder den oprindelige beslutning (2007/619/EF) om ikke-optagelse af aktivstoffet, der pålagde medlemsstaterne at tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder 1,3-dichlorpropen som aktivt stof. Der er derfor ikke længere godkendelser af plantebeskyttelsesmidler med 1,3-dichlorpropen i medlemsstaterne.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærhedsprincippet. Der er tale om gennemførelsesforanstaltninger af en allerede vedtaget rådsretsakt, hvorfor Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

Som følge af forslaget vil 1,3-dichlorpropen skulle optages på bilag 9 til bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler. Bilag 9 er listen over aktivstoffer, for hvilke der er vedtaget en kommissionsbeslutning om ikke-optagelse på bilag I til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet.

Der er ikke godkendt midler med 1,3-dichlorpropen i Danmark.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Forslaget får ingen økonomiske konsekvenser for firmaer eller brugere i Danmark, da der ikke er midler med 1,3-dichlorpropen godkendt i Danmark.

Beskyttelsesniveau:

Det vurderes, at forslaget har en positiv indflydelse på beskyttelsesniveauet i EU og dermed også indirekte i Danmark.

5. Høring

Forslaget har været i høring i miljøspecialudvalget. 3F har oplyst, at de støtter den danske holdning, og Forbrugerrådet har oplyst, at de af ressourcemæssige årsager ikke har mulighed for at forholde sig til forslaget. DI har oplyst, at de ikke har bemærkninger.

6. Forhandlingssituation

Kommissionens forslag om ikke-optagelse har været forelagt den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed, hvor der ikke var kvalificeret flertal for forslaget, hvorfor sagen er oversendt til Rådet.

Formandskabet forsøger i øjeblikket at få tilslutning fra Kommissionen samt medlemsstaterne til et alternativt kompromis – nemlig til en optagelse af stoffet 1,3-dichlorpropen på bilag I med en lang række risikobegrænsende foranstaltninger. Bl.a. foreslås det, at medlemsstaterne kun må godkende produkter med 1,3-dichlorpropen, hvis der er fastsat et program, der sikrer, at brugere er uddannet og certificeret til brugen, og at der er indført integreret plantebeskyttelse til de pågældende anvendelser. Endvidere må produktet ikke anvendes mere end hvert tredje år udendørs og hvert andet år indendørs. Der skal gennemføres monitoringsprogrammer af grundvandet for at vise, om der udvaskes 1,3-dichlorpropen og nedbrydningsprodukter til grundvandet.

Alternativt overvejer formandskabet at fastholde et forslag om en ikke-optagelse, men at give visse lande en vis udfasningstid. I Kommissionens forslag er der ikke givet mulighed for at udfase produkter med 1,3-dichlorpropen, da midlerne allerede er forbudt at anvende efter 20. marts 2009.

7. Dansk holdning

Danmark støtter, at 1,3-dichlorpropen ikke optages på bilag I, da der ikke er vist sikker anvendelse af stoffet i EU. Der er ikke vist sikker anvendelse for forbrugere, og der vil ved en optagelse være en uacceptabel udvaskning til grundvandet selv med brug af de foreslåede risikobegrænsende foranstaltninger, der overvejes pt.

Danmark kan dog acceptere, hvis det i forbindelse med en ikke-optagelse foreslås at give visse lande en udfasningstid, da nogle lande kan have store problemer med at undvære stoffet. Stoffet bruges mod rundorm i jorden, hvortil der ikke er så mange alternative plantebeskyttelsesmidler.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.